

Centrale Ritualer for Den Serbiske Ortodokse Kirke

Den ortodokse kirke har syv hellige sakramenter:

1. Dåb
2. Myronsalvingen
3. Nadver
4. Skriftmål
5. Præstevielse
6. Ægteskab
7. Sygesalvelse

De syv hellige sakramenter, er en synlig hellig handling, hvorigennem den usynlige frelsestyrke, som kaldes Guds nåde, overfører mirakuløse gaver til dem som modtager den. Disse hellige gaver er nødvendige for vores genopfriskning, forfriskning og frelse. Guds velsignelse opnås kun ved frivillig accept af Guds nåde ved troen, som udtrykkes gennem gode gerninger.

Dåb

Det ansigt der døbes, bliver rensed for sine synder, både arvelige og personlige, og som et nyt barn af Gud, involvere sig i Kirsti kirke. Den vigtigste del i dåben er, komplet neddykning i det hellige vand i treenighedens navn; Faderen, Sønnen og Helligånden, med præstens passende bønner. Vi anser, at ethvert medlem af kirken skal være døbt. (*Mat. XXVII,19; Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet i døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn*). Den kristne døbes kun en gang.

Myronsalvingen

Den døpte modtager Helligånden i kraft af visdom og andre gaver, der hjælper ham eller hende med at beskytte den sande tro og leve et helligt liv. Præsten salver enkelte dele af den døptes krop med hellig rolighed, talende: ”Dette er Helligåndens stempel, Amin” (*II Kor. 1, 21-22 Og den, som knytter våde os og jer fast til Kristus, og som salvede os, er Gud, der også beseglede os og gav os Ånden som pant i vore hjerter*). Præsten salver panden, brystet, øjnene, ørene, kinderne, munden, hænderne og benene – Kort sagt; At hellige hele mennesket, i ånden og kroppen, så det kan være helligt, ligesom Gud er Hellig.

Nadver

Fromme kristne, under syne af brød og vin, modtager vor Herre, Jesus Kristi sande legeme og blod. Vor Herre, Jesus Kristus etablerede dette hellige sakrament foran sine disciple, den sidste aften, i vedvide til Hans lidelse og død. (*Matt. 26, 26-28 Mens de spiste, tog Jesus et brød, velsignede og brød det, gav sine disciple det og sagde: »Tag det og spis det; dette er mit legeme.« Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: »Drik alle heraf; Dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse.*) Det er vigtigt for den kristne at modtage nadveren, fordi vores evige liv afhænger af det. Jesus Kristus sagde (*Jn. 6, 54 Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, har evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag*).

Forberedelse af Nadveren

Nadveren forberedes under gudtjenesten, som helst forgår bag alteret, udenfor menighedens syn. Præsten messer forskellige bønner og indstiftelsesordre over brødet og vinen. Dette ritual forgår ved hver eneste gudstjeneste, fordi vor Frelser, Jesus Kristus sagde (*Luk. 22, 19 ”... Gør dette til ihukommelse af mig”*). Nadveren bæres af præsten ud til menigheden, for modtagelse af den levende Kristus.

Vores forberedelse til nadver

Vi forbereder os ved faste og bøn, ved at tilstå vores synder for præsten og ved at tilgive dem, der har syndet mod os. Vi gør os klar til at modtage den levende Kristus selv, og blive forenet med Ham og opnå evigt liv.

Skriftmål

Det er et helligt sakrament hvorigennem vores synder tilgives, hvis tilstået, og som modtages i forsoning med Gud. Personen skal tilstå sine synder foran præsten, hvorefter præsten læser bønner, og i hellig treenighed, renses den angrende for sine synder. Personen skal møde op med oprigtig fortrydelse og knust hjerte, have følelse af tilgivelse for alle, som er blevet forurenede af personen. Skriftmålet er en forberedelse og forudsætning for at modtage nadveren.

Præstevielse

Præstevielse er et helligt sakrament, hvori Helligånden, gennem biskoppens hånd, giver nåde og ret til den, der omslutter sig til biskop eller præst, for at udføre andre hellige sakramenter og lede folkets religiøse liv. Præstevielsen består af 3 trin:

- Biskop
- Præst
- Diakon

Biskoppen kan udføre alle syv hellige sakramenter, præsten kan alle udover præstevielsen, og diakonen hjælper både biskoppen og præsten, men kan ikke selv udføre nogen hellige sakramenter. Biskoppen ledes af to eller flere biskopper. Præsten ledes af biskoppen. Biskoppen er apostlenes arving.

Indvielsen sker med den myndighed, som Jesus Kristus gav sine apostle, og som gennem håndspålæggelse er givet videre i ubrudt linje til nutidens præster. Dette blev også udført af apostlene (*1 Tim. 4, 14; V, 22 Forsøm ikke den nådegave, som du fik i kraft af profetier og under håndspålæggelse af ældsterådet*).

Ægteskab

Ægteskab er et helligt sakrament, hvor Helligånden forener manden og kvinden, der foran præsten forpligter sig til at elske og være hinanden trofaste hele livet. Parret modtager velsignelse af præsten til at føde og opdrage børn. Dette er noget af det tætteste af alle menneskelige relationer, fordi der blev sagt fra skabelsen (*1 Mos. II, 24 Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød*).

Sygesalvelse

Salvelse af de syge består af præstens bønner og salvelse med den hellig olie, hvorigennem Guds nåde virker for helbredelse af den syge. Guds nåde helbreder legemets sår og renser ånden for synd. Sygesalvelse virker på alle sygdomme, som store, ligesådan små. (*Jak. V, 14-15 er nogen blandt jer syg, skal han tilkalde menighedens ældste, og de skal salve ham med olie i Herrens navn og bede over ham. Og troens bøn vil frelse den syge, og Herren vil gøre ham rask; og hvis han har begået synder, vil han få tilgivelse for dem*).

